

-*-

SENTÈNCIA 14-02 DE 16 DE JULIOL DE 2002

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: Que per sentència de data 19 de març de 2002 el Tribunal de Corts condemna a,

- Mario Joao E.P., com autor responsable dels delictes majors d'introducció, detenció, cessió i consum de droga tòxica dels articles 163 i 169 del Codi Penal, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal a la pena de DOS ANYS DE PRESÓ FERMA i EXPULSIÓ TEMPORAL DEL PRINCIPAT, per un període de VUIT ANYS des de la data de la present resolució.

- Alejandro I.M., com autor responsable del delictes major de consum de substància estupefaent que no és del tipus cannabis de l'article 169 del Codi Penal i de la contravenció penal de consum de haixix de l'article 350.3 del mateix Codi punitiu, quedant aquesta subsumida a efectes de penalitat en el delictes abans esmentat, amb la concurrència de la circumstància modificativa de la responsabilitat penal, atenuant d'ésser menor de 21 anys, a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i MULTA DE TRES-CENTS EUROS (300 Euros).

A ambdós acusats al pagament de les despeses processals causades.

II.- RESULTANT: Que la defensa de Mario Joao E.P. fa recurs exclusivament pel que respecta la sanció penal imposada, al considerar-la excessiva, sol·licitant la revocació de la sentència en el sentit de,

- revocar la pena d'expulsió temporal imposada per motiu de l'arrelament del condemnat al Principat, tan familiar com professional.

- revocar parcialment la pena de presó en el sentit que, malgrat mantenir la pena de dos anys de presó, un any sigui ferm i la resta condicional qualificada a l'acreditació de treball regular i a l'obligació de presentar-se davant el Tribunal quan sigui requerit.

Afegeix que no té antecedents penals i que els fets són esporàdics.

Finalment s'oposa al recurs del Ministeri Fiscal.

III.- RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal compareix i, en primer lloc s'oposa al recurs presentat per l'anterior, i en segon lloc formula recurs, sol·licitant:

- la revocació de la sentència imposada en el sentit que la pena d'expulsió del Principat sigui definitiva en lloc dels 8 anys acordats en la sentència.

- Subsidiàriament manifesta que al ser incompatible el compliment de la pena de presó ferma amb la pena d'expulsió, demana que el còmput del termini dels 8 anys comenci a comptar a partir de la data en què el condemnat hagi complert la pena de presó imposada i abandoni el Principat.

IV.- RESULTANT: Que la defensa d'Alejandro I.M. compareix als efectes oportuns.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: Que la conducta del condemnat Mario Joao E.P. atempta deliberadament contra la salut pública i el benestar del Principat d'Andorra; el condemnat va adquirir a Barcelona cocaïna que va portar a Andorra i la va tallar amb un fàrmac per obtenir-ne més quantitat. Destinava aquesta droga a la venda i una petita quantitat al seu propi consum, amb un mòbil purament especulatiu.

Essent estranger, sense garanties de representació davant la justícia andorrana, una pena condicional seria inadequada.

No obstant en aplicació dels articles 23 i 53 del Codi Penal, cal prendre en consideració l'absència d'antecedents penals en el Principat i sobretot la plena col·laboració amb les autoritats; en efecte, el condemnat no contesta l'autenticitat dels fets. En aquest sentit, una pena de divuit mesos fermes seria més ajustada al conjunt de les circumstàncies i respon més al principi de proporcionalitat.

II.- CONSIDERANT: Que Mario Joao E.P., resideix i treballa al Principat des de fa només 6 o 7 anys, és solter, no té fills i els seus pares resideixen a Portugal i que l'únic arrelament amb Andorra és la presència de quatre dels seus germans.

En conseqüència, si la demanda d'expulsió definitiva del Ministeri Fiscal és excessiva, aquesta pena complementària limitada a un període de 8 anys, sembla plenament justificada.

No obstant quan l'expulsió provisional acompanya una pena privativa de llibertat ferma, la seva aplicació està suspesa durant el temps d'execució de la pena. Aquesta interpretació és la més lògica; el Codi Penal francès ha previst expressament aquesta solució en el seu article 131-30 afegint que l'expulsió es compleix a partir del compliment de la pena de presó. Per això, a fi d'evitar tota ambigüitat la sentència ha de ser modificada en aquest punt: l'expulsió provisional es complirà el dia en el qual la privació de llibertat acabi.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Acceptar parcialment els recursos d'apel·lació interposats pel Ministeri Fiscal i per Mario Joao E.P.

2.- Reduir la pena de dos anys de presó pronunciada a divuit mesos de presó ferma.

3.- Fixar la pena d'expulsió en 8 anys a partir del compliment efectiu de la pena de presó, és a dir el dia que acabi la privació de llibertat.

4.- Declarar d'ofici les costes processals causades pel recurs.

5.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.